No. 20. 1842.

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 16 Februarij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement [illegible]

Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

ENGELAND.

LONDEN, den 9. Febr. De Koning van Pruissen heeft aan H. M. de Koningin ten geschenke gezonden 6 porceleine vazen, elk 6 voeten hoog, met prachtig schilderwerk. Dezelve waren te Antwerpen tegen zeeschade voor 100,000 fr. verzekerd.

— Den 27. Jan. is te Oporto (Portugal) het charter van don *Pedro* afgekondigd, en een voorloopig gouvernement, onder bevel van *Costa Cabral*, aangesteld. Deze revolutie heeft weerklank in Lissabon gegeven. Het ministerie is afgetreden en een ander aangesteld, onder het bestuur van den hertog *van Palmella*.

— Volgens sommige dagbladen, had de muzijk der Portugesche troepen te Coïmbra, den 23. Jan., bij het uitgaan der kerk, het gezang van het Charter van don *Pedro* gespeeld, en was zulks algemeen toegejuicht. Ook zou men door de telegraaf berigt uit Lissabon hebben, dat men aldaar niet zonder ongerustheid voor de gevolgen der revolutie was.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 9. Februarij. Dezer dagen spraken wij met een woord van twee ongelukken, door sneeuwvallen veroorzaakt; zie hier de bijzonderheden, welke van dezelve gemeld worden. Vooreerst schrijft men van Monestier de Clermont: Sedert eenige dagen is er zulk eene hoeveelheid sneeuw gevallen, dat de oudste lieden zich niet herinneren er zoo veel gezien te hebben. In den nacht van den 25. op den 26. Januarij is eene sneeuw-lavine, van den berg St. Paul nedervallende, een huis komen overstelpen, hetwelk te Farseijres onder de gemeente Roissard gelegen was. Dit huis werd door den heer *Roux*, deszelfs vrouw, twee kinderen en een dienstbode bewoond, het is door de lavine geheel en al verbrijzeld en onder een ontzettende ophooging van sneeuw verdwenen. — Van dit ongeluk den volgenden ochtend berigt ontvangen hebbende, zijn de inwoners van Monestier allen te zamen naar de plaats getogen, waar het voorgevallen was. Vijf uren lang hebben meer dan honderd menschen gearbeid om de sneeuw en daarna het puin der woning uit den weg te ruimen; doch hun ijver is vruchteloos geweest, onder het ingestorte huis hebben zij niets dan vijf deerlijk misvormde lijken gevonden. Geheel het gezin was om het leven gekomen.

De omstandigheden van het andere geval zijn nog akeliger. Een verschrikkelijke ramp (dus schrijft men van Foix in het departement de l'Arriège) door de gestrengheid van het jaargetijde te weeg gebragt, heeft ons arrondissement in verslagenheid gedompeld. Den 26 Januarij, ten 5 ure des morgens, heeft eene geweldige groote sneeuw-lavine, van meer dan 500 mètres of Ned. ellen nederkomende, in hare vaart het gehucht van Artigues ontmoet, hetwelk tot de gemeente van Auzac behoort en aan den voet der hooge bergen gelegen is, die Frankrijk van Spanje scheiden. Het berigt van dit treurgeval werd eerst des avonds vrij laat bij den maire van Auzac ontvangen, en daar het gehucht van Artigues meer dan twee myraimeters van de hoofdplaats der gemeente verwijderd ligt, was het eerst den volgenden morgen, dat de maire, door de gendarmerie van het kanton en een vijftigtal nationale gardes verzeld, zich naar de plaats begeven kon, om de ongelukkige bewoners te helpen. Dit goede voornemen kon niets baten; al de huizen, waaruit het gehucht bestond, waren ondersteboven geworpen en hadden in hunnen val de bewoners verpletterd. In een derzelve is een vader gevonden, midden tusschen zijne vier kinderen. Nergens was het spoor van eenig levend wezen te zien, zoodat de maire en zijne bedrukte togtgenooten in de hoofdplaats teruggekomen zijn, niets medebrengend dan eenige lijken, welke men er ter aarde besteld heeft.

— Uit Toulon werd dezer dagen het volgende verhaal van eene wonderdadige redding uit doodsgevaar gemeld.

»Den 21. Januarij is, door een Sardinisch schip, van Cagliari te Algiers terug gebragt de persoon van *Joseph Chabeux*, matroos van de directie der haven van Bona, die in den avond van den 28. December onder de zonderlingste omstandigheden verdwenen was. Hij behoorde tot de bemanning van een vaartuig, hetwelk eene schuit voortsleepte, met welke de havendirectie van Bona steenkolen deed bezorgen aan eene in zee liggende stoomboot. Tegen zes uren in den avond, terwijl de bemanning van het vaartuig zich bezijverde om de schuit weder naar wal te slepen, draaide de wind die aflandig werd en zoodanig opstak, dat de schipper het onmogelijke inzag, om er met zoo weinig manschap in te slagen. Hij maakte de schuit alzoo vast aan eene dreg, en er den enkelen *Chabeux* op latende, ging hij met zijn vaartuig verder voort naar Bona, om versterking van manschap te halen. Maar terug komende op de plaats, waar hij de schuit gelaten had, zag hij niets meer; het was reeds donker, de zee stond hol, en na meer dan eene vergeefsche poging tot vinding van den ongelukkige, moest hij zonder hem naar de haven terug keeren. *Joseph Chabeux*, dien men van dat oogenblik af verloren waande, was, daar de dreg door de woede der golven gebroken was, met zijne schuit in volle zee gedreven.

Vijf dagen lang dreef de ongelukkige alzoo op goed geluk, zonder iets te eten of te drinken te hebben; het gemis van water was hetgene hem het meest deed lijden; herhaalde malen poogde hij van het zeewater te drinken, maar nimmer was hij in staat het in te zwelgen, en verschrikkelijk was het middel waartoe hij van tijd tot tijd zijne toevlugt nam, om den onuitstaanbaren brand van de hem kwellende dorst een oogenblik te verzachten.

Na verloop eindelijk van die vijf angstvolle dagen, werd de schuit waargenomen door een Sardinisch schip, hetwelk *Chabeux* aan boord nam en hem te Cagliari aan wal zette, waar hij zich inscheepte op het schip, hetwelk hem naar Algiers heeft terug gebragt.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 9. Februarij. Uit het heden aan de Tweede Kamer aangeboden nieuw ontwerp van wet op de burgerlijke pensioenen ontleenen wij de volgende bepalingen:

Pensioen wordt verleend aan burgerlijke ambtenaren in de volgende gevallen: *a*, aan hen die, den ouderdom van vijf en zestig jaren vervuld en den Lande veertig jaren gediend hebbende, verlangen mogten hun ambt neder te leggen; *b*, aan hen die, uit hoofde van ziels- of ligchaamsgebreken, voor de waarneming van hun ambt ongeschikt worden; *c*, aan hen die, ten gevolge van hervorming of vereenvoudiging in het bestuur, en dus in 's Lands algemeen belang, aftreden, en aan wie geen wachtgeld wordt toegelegd, of die, na dit gedurende drie jaren genoten te hebben, niet zijn geplaatst; *d*, aan hen die, in en door de dadelijke uitoefening hunner functien, volstrekt buiten staat worden gesteld om den Lande langer te dienen; mitsgaders *e*, aan de weduwen en weezen wier mannen of vaders, in en door de dadelijke uitoefening hunner functien, omgekomen, of ten gevolge van, in die uitoefening, bekomen wonden, binnen een jaar daarna, overleden zijn.

De ambtenaren in 's Rijks overzeesche bezittingen zijn onder de ten deze bedoelde burgerlijke ambtenaren niet begrepen.

Diensten, naar aanleiding van bijzondere commissien bewezen, zullen nimmer met pensioen kunnen vergolden worden. Tijdelijke diensten evenmin, ten ware deze onmiddelijk door vaste aanstellingen mogten zijn opgevolgd geworden.

Als dienstlijd zal ook worden aangemerkt de tijd, gedurende welken wachtgeld genoten is door eenen ambtenaar, die, ten gevolge van hervorming, vereenvoudiging in het bestuur, of om andere redenen, in 's Lands algemeen belang, tijdelijk uit de dienst is ontslagen.

De dienstlijd wordt gerekend niet vroeger te beginnen dan met den ouderdom van 18 jaren en te eindigen met den dag der aftreding.

Militaire diensten worden alleen berekend naar haren werkelijken duur, zonder eenige verhooging voor veldtogten of wat dies meer zij.

Diensten in 's Rijks overzeesche bezittingen komen niet in aanmerking.

Alle aanspraak op het verkrijgen van pensioen gaat verloren voor hem die, behalve in eenige andere gevallen, ontslag verkrijgt op eigen verzoek, of die, het zij ten gevolge eene infamerende straf, het zij uit hoofde van wangedrag, van zijnen post wordt ontzet of dien eigendunkelijk verlaat.

Voor hem, evenwel, die, na op eigen verzoek ontslagen te zijn geweest, later mogt worden herplaatst, zullen de diensten, vóór dat ontslag en na de herplaatsing bewezen, gelijkelijk geldig zijn.

Hij zal echter bij zijne herplaatsing met nieuw aangestelde ambtenaren gelijk staan, wat betreft de verpligting aan dezen opgelegd, ten zij de redenen, welke hem tot het vragen van ontslag bewogen, aanleiding mogten geven om die verpligtingen op te heffen of te wijzigen; in welk geval het den Koning blijft voorbehouden daaromtrent, bij bijzondere beschikking, naar billijkheid te voorzien.

Ten einde de schatkist in het bezwaar der burgerlijke pensioenen te gemoet te komen, zal op de wedde of belooning, aan burgerlijke ambtenaren, het zij bij de wet, het zij door of van wege den Koning reeds toegekend of in het vervolg toe te kennen, worden ingehouden 2½ pct.

Op de wedde of belooning van hem die, na de invoering dezer wet, voor het eerst eene vaste aanstelling, of ook voor het eerste eene vaste belooning verkrijgt, zal worden ingehouden 50 pct., betaalbaar in den loop van de twee eerste jaren.

Gelijke 50 pct., betaalbaar in den loop van het eerste jaar, zal worden ingehouden van elke verhooging van wedde of belooning, die aan de ambtenaren ten deel mogt vallen.

De belooning of het gedeelte der belooning, waarvan de korting van 50 pct. wordt ingehouden, zal, zoo lang deze voortduurt, niet aan de korting van 2½ pct. onderworpen zijn.

De wedden van f 100 of daar beneden zijn van de beide kortingen vrijgesteld.

De wedden van f 400 of minder zijn enkel vrijgesteld van de korting van 50 per cent.

Ten aanzien van ambtenaren die meer dan éénen post bekleeden, zullen de voorenstaande bepalingen op het vereenigd bedrag hunner wedden worden toegepast.

— Z. Exc. de Minister van Binnenlandsche Zaken heeft onlangs aan de heeren gouverneurs der provinciën verzocht hem, voor of uiterlijk op den eersten Julij aanstaande, te doen geworden de met de meest mogelijke naauwkeurigheid opgemaakte tabellen nopens de instellingen van weldadigheid in hunne provincie, over het dienstjaar 1841, en zulks overeenkomstig de laatst opgegevene modellen en voorschriften. Tevens zijn de gewestelijke besturen verzocht weder te willen zorgen, dat *alle* besturen van instellingen van weldadigheid, omtrent welke inlichtingen worden verlangd, zonder eenige uitzondering, tot het verstrekken derzelve worden uitgenoodigd, en dat voorts op eene doeltreffende wijze pogingen worden aangewend, om te weeg te brengen, dat degenen, die vroeger daarmede in gebreke mogten zijn gebleven, thans tot het inzenden daarvan overgaan.

— Door Zijne Majesteit is, bij besluit van den 8. Februarij 1842, n°. 60, vergund het bestaan te Meppel/gemeente Zweeloo (provincie Drenthe) van eene Christelijke afgescheidene gemeente, bestuurd volgens de bepalingen van het reglement der Christelijke afgescheidene gemeente te Groningen.

— Te Amsterdam is eene 65 jarige vrouw verdronken; toen het lijk gevonden was, spoedde *Dientje Steulen* zich derwaarts en liet haar derdehalfjarig dochtertje alleen, welks kleedertjes, door eene gebrekkige, in het vertrek aanwezige stoof met vuur, vlam hebben gevat, waardoor het kind zoo deerlijk gebrand is, dat het aan de gevolgen is overleden.

— Op den 17 Januarij werd, onder de gemeente Bergh, in een dennenbosch, de zoogenaamde Bekermarkt, gelegen tusschen Vossenweg en Dassenbooms allée; omtrent ¼ uurs van den algemeenen weg, gevonden een manspersoon, in eene min of meer zittende houding, steunende tegen een dennenboom, zijnde gekleed met donker bruine beversche jas, met roode gerijte voering in de voorpanden, zwart zijden vest, zwart lakensche broek, een paar halve laarzen, hebbende eene donkerkleurige pet of kap drie passen voor zich liggende.

Bij het onderzoek bleek genoegzaam, dat dit ligchaam reeds lang en, naar berekening, wel 2 à 3 maanden van het leven was beroofd geweest, hebbende een toehalende strop van touw of zaksband om den hals, terwijl de vier dubbele koord van zaksband op de halve lengte van het geheel, door langdurigheid van tijd, het zij door verrotting of door de zwaarte van het ligchaam, gebroken was, terwijl het overige gedeelte van den strop nog aan den boom, ter hoogte van ruim 2 el van den grond, vastgemaakt is gevonden.

Uit een bij denzelven gevonden zakboekje of portefeuille, kan men niets dan onzin opmaken; in hetzelve werden echter de woorden Leegmeer en Emmerik in Duitsche taal, doch gebrekkig, geschreven, gevonden.

Aan denzelven heeft men bij de schouwing geene andere uiterlijke teekenen van geweld kunnen bespeuren, en men vermeent het er dus voor te moeten houden, dat deze ongelukkige zich aan zelfmoord heeft schuldig gemaakt.

GEMENGDE BERIGTEN.

-- De Koning van Pruissen heeft zich te Londen zeer mededeelzaam betoont. - Ook heeft Z. M. aan de heeren Rochussen, Huijssen van Kattendijke en den baron van Heeckeren de orde van den rooden adelaar met de star verleend. - In Milaan ziet eene nieuwe roman het licht, getiteld Gina, waarin al de personen verdrinken. Men is te 's Hage bezig dezelve voor het N. tooneel te bewerken, waarna ze met spoed ingestudeerd zal worden. - Het museum van nat. hist der hoogeschool te Groningen heeft 400 stuks Javaansche insekten present gekregen. - Te Nijmegen is een gedeelte van den bekleedingsmuur van het fort Sterreschans ingestort, veroorzaakt door nat weêr en dooi. - Een gepasporteerd korporaal, die nooit dronken is geweest, zoekt een dienst. (Utr. C.) - De heer Durlacher van Londen, thans te Amsterdam, heeft de Hertogin van Northumberland van hare likdorens verlost. (Amst. C.) - Te Algiers zijn 12.000 Catholijken. - Te Brussel heeft den 13 dezer een veertigdaagsch gebed, vereenigd met goede werken tot heil der kerk in Spanje een aanvang genomen. Prospectussen gratis. (N. B.) - De werkzaamheden ter versterking van Parijs zullen spoedig hervat worden. - Lady Fry heeft een gebed gedaan, ten profijte des konings van Pruissen. - Te Londen is reeds een A B boek voor den pasgedoopten prins van Wallis vervaardigd. - De Koning van Pruissen heeft de aantrekkelijke plegtigheden der Anglicaansche kerk extra bewonderd. - In de Times wordt deze Maj. een spion, een domoor en een huichelaar genoemd. - Eene Gentsche dame heeft haren papegaai, geit en schoothoud een inkomen van 1060 fr. gelegateerd. - Bij een uitdrager in het boterstraatje te 's Hage, is een eerstgeboren kind in eene papieren doos dood thuis gebragt. - Zijne Pruiss. majesteit is ll. donderdag achter Arnhem over de grens ge'aan en aldra uit het oog verdwenen. - Prinses Albert heeft eene zogkoorts gehad. - Te Doesburg is een afgeperst woord van Dr. Radijs verspreid. - Petersburg heeft eene bevolking van 303,252 mannen en slechts 152,591 vrouwen. - Te Laurabuc (Frankrijk) hebben menschen, die in 40, 50 en 60 jaren niet gebiecht hadden, de schoonste voorbeelden van stichting gegeven (Echo 87.)

MENGELINGEN.

BOEKBESCHOUWING.

—

Dr. H. J. Nassau, Vlugtige Gedachten over het Koninklyk besluit van 2 January 1842, betrekkelyk 't lager onderwys. Te Assen by T. J. van Tricht.

Het kon. besl. van 2 Januarij heeft, naar het schijnt, weinigen voldaan, althans noch dezer noch generzijds luide vreugdekreten doen opgaan. Geen wonder. De groote menigte, die zich niet verheffen kan boven de naijver tusschen de kerken, en het onderwijs in dienst harer gezindte wenscht te zien, vindt hare wenschen niet voldaan. Men moet op een ander dan een kerkelijk standpunt staan, om dit besl. te waarderen; men moet de belangen des gemeenen vaderlands en niet uitsluitend die zijner gezindte kennen en ter harte nemen, liberaal genoeg zijn, om in alle Christelijke belijdenissen de Evangelische grondenkbeelden te eerbiedigen, en constitutioneel genoeg denken, om aan allle kerkgenootschappen in der daad gelijke regten te gunnen.

Dr. Nassau acht het besluit » *genomen met eene heldere bewustheid van den stand der dingen, de rype vrucht eener wyze en onpartydige staatkunde.*" En hij rekent zich verpligt, daar hij in vroeger geschrift dergelijken maatregel had aangeraden, thans niet een onverschillig stilzwijgen te bewaren, maar naar krachten mede te werken, opdat het goede, dat men er van verwachtte, daaruit geboren mogt worden.

Eerst zet de S. uiteen, dat bij dit besl. *aan den billyken wensch van de meerderheid der natie is voldaan.* Hij herinnert, dat terwijl eenigen *vryheid* van onderwijs verlangden, meerderen die vrijheid als den ondergang van ons schoolwezen vreesden, en wat deze op de klagten van genen antwoordden en vóór de bestaande inrigting aanvoerden. » De Koning," besluit hij, » heeft gehoor gegeven aan » die wenschen van de meerderheid der natie: en de vrij» heid van onderwijs is afgeweerd, de wet van 1806 be» houden, 't schoolwezen eene bemoeijing van staat geble» ven. *Allen*, zoovelen hunne stem verheven hebben voor » dat behoud, zijn, zoo wij meenen, hem de hulde hun» ner dankbaarheid verschuldigd." En inderdaad, zoo men de door den S. kortelijk blootgelegde gronden bedenkt, zal men met hem, om de wille des vaderlands, zich verheugen, dat de bestaande inrigting behouden is, al waren ook aan het behoud daarvan nog grooter moeijelijkheden verbonden, dan men daarvan nu aanvankelijk te gemoet ziet. » Nederland door provincialismus gescheiden, zonder » hart voor zijne taal, zonder eenheid van kerk, zonder » eenheid van volksgeest, geschokt in zijne liefde voor » Oranje; moest, meer dan eenige andere staat, naauwer » en naauwer de zedelijke snoer zoeken toe te halen, die » een wel en wijs geregeld, nationaal burger schoolwezen » geven kon."

Tevens zijn *de gegronde klagten der andere party gehoord*. De S. komt er voor uit: » Er zijn scholen, die » eene min of meer protestantsche rigting hebben geno» men, waar eene protestantsche tint over ligt; vele school» boeken bevatten uitdrukkingen en stellingen, die strikt » genomen, in geene gemengde scholen kunnen toegelaten » worden." Hij ziet daarin niet » opzettelijk misleiding, » ontduiking van wet, proselytenwerving. Neen, *onwille» keurig* handelden, onderwezen, schreven Protestanten als » Protestanten." Niettemin werd teregt verbetering hieromtrent gevorderd, en de Nederlandsche protestant moest deze vordering eerbiedigen, ten zij hij onbillijk genoeg ware, om de gelijke regten, in de grondwet aan alle erkende gezindten toegekend, alleen in bespiegeling en niet in het werkelijke leven te willen toelaten. Art. 10 van 't besl. voldoet aan die vordering; het waarborgt en verzekert voortaan de uitvoering van art. 4 der schoolwet. Zal dit art. geene botsingen en strijd uitlokken? zullen er bruikbare schoolboeken overblijven? Velen zijn hierover bezorgd, en onbillijk genoeg, om van wege de moeijelijkheden het besluit af te keuren. In eene zaak, als deze, konden *alle* moeijelijkheden niet afgesneden worden, de vraag was alleen, welke maatregel er *de minste* opleverde.

(*Vervolg hierna.*)

PENSIOENEN.

—

Bij gelegenheid dat wij onze lezers eenige bepalingen mededeelen, omtrent het door de regering aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal aangeboden nieuw ontwerp van wet op de burgerlijke pensioenen, laten wij hieronder eenige bedenkingen volgen, in hoever het noodig is, dat pensioenen uitgedeeld worden, en of het stelsel van pensioenen enz., niet een geheel verkeerd stelsel is.

Deze vraag zal voorzeker menigeen en vooral de begiftigden paradox toeschijnen.

Het is ongetwijfeld hard voor den zwaar belasten burger, dat hij bij zijn sober bestaan zijn zuur verdiende centen moet offeren en daardoor bijdragen tot het pensioeneren van ambtenaren, die posten bekleed hebben, waarmede zij schatten hebben overwonnen; wanneer hij, aannemende dat er pensioenen enz. moeten uitgedeeld worden, moet zien, dat zulks met eene kwistige hand gebeurt: maar wanneer hij zich eens afvraagt: waarom krijgen ambtenaren en die daarmede gelijk staan, pensioenen, en waarom krijgt een burger geen pensioen? — Wonderlijke vraag zal men misschien zeggen. Maar eilieve, wat onderscheid is er dan tusschen een burger en een ambtenaar? Beiden toch werken voor hun kost. Beide werken vrijwillig voor hunnen kost, de een wordt er evenmin toe gedwongen als de ander. Stel eens, dat een burger met zijn beroep duizend gulden jaarlijks kon verdienen. Stel eens, dat het gouvernement hem vraagt, of hij zijn beroep wil laten varen en eenen post wil waarnemen, waarmede hij insgelijks duizend gulden jaarlijks kan verdienen. Waarom zou hij nu in het eene geval meer aanspraak op pensioen hebben, dan in het andere. En echter kan hij als burger op geen pensioen aanspraak maken, terwijl hij als ambtenaar volgens den tegenwoordigen stand van zaken, daarop aanspraak heeft. Als burger moet hij van zijne duizend guldens trachten over te houden, om ingeval hij niet meer werken kan, daarvan te kunnen leven; doet hij dat niet, dan mag hij zien hoe hij door de wereld komt. De ambtenaar krijgt pensioen. Levert het beroep, dat de burger uit vrije verkiezing uitoefent, hem geen bestaan meer op, dan heeft hij de keus, om een ander beroep te kiezen of te verhongeren. Vervalt de post, dien de ambtenaar uit vrije verkiezing heeft waargenomen, dan komt hij op wachtgeld. Waarom? — Wij weten het niet; wij zien het onderscheid niet in.

Het eenige geval, dat men zich denken kan, dat er pensioenen behoorden gegeven te worden, is: wanneer iemand door het uitoefenen van een post zelfs buiten staat gesteld wordt, om zijn kost te verdienen, bij voorbeeld wanneer een soldaat een arm of been verliest en diergelijke gevallen.

Ik weet wel, dat men hiertegen zal aanvoeren, dat een ambtenaar gerekend wordt, zoo veel inkomen te hebben als hij juist voor zijn bestaan noodig heeft; dat men hem dus, wanneer hij zich geheel aan zijn post heeft toegewijd en door ouderdom of anderzins niet meer dien post kan waarnemen, niet kan laten verhongeren; dat anders niemand posten zou willen bekleeden enz. — Wat het eerste betreft, dit is door de vergelijking van den burger met den ambtenaar weerlegd. Het tweede is valsch: want het getal sollicitanten voor iederen post is legio, en men mag zich overtuigd houden, dat zoo het vooruitzigt op pensioen werd weggenomen, zulks niemand hunner zou weerhouden.

Gaan wij nu na, hoeveel misbruik er van het pensioneren en den aankleve van dien, gemaakt is; hoe schatrijke mannen met duizenden guldens worden begiftigd boven hun reeds zoo hoog opgevoerd traktement, waartoe wij eenige voorbeelden willen mededeelen, aan de *Arnhemsche Courant* ontleend.

Zou men ook mogen vragen of de gerekt-geduldige natie hare belastingen opbrengt om de graven Bulow von Dennewitz met *f* 5230 en Sayn Wittgenstein von Berlembourg met *f* 4000 in Berlijn of Weenen het leven te veraangenamen?

Is het niet een weinig bevreemdend, dat de onderworpengeloovige Nederlander nu sedert dertig jaren aan den heer C. H. van Grasveld een pensioen van *f* 6000 laat genieten als gouverneur-generaal van Nederlandsch Indië, (behalve hetgeen hij bovendien trekt als ex-president,) als men nagaat dat hij nooit een voet op Nederlandsch Indië gezet heeft?

Zou men niet mogen aannemen, dat art. 73 van de grondwet, bevelende dat buitengewone staatsraden geen traktement zullen genieten, in zeker opzigt werd geschonden, als men op de lijsten toelagen, gelijkstaande met traktementen, ziet verleenen aan drie buitengewone staatsraden, de Heeren Visser (nu overleden) van Royen en Sandberg d'Essenburg, (gelijk deze heer, uit Overijssel geboortig, zich in meer liefelijk Fransch gelieft te noemen)?

Heeft men ooit iets gehoord van de uitstekende diensten, aan den lande bewezen door den heer van der Goltz, welke nu met een pensioen van bijna *f* 9000 worden vergoed, ongerekend *f* 3000 als lid van de Eerste Kamer? Zegge *f* 12000!

Zou het niet grootmoedig zijn geweest van den heer P. A. van Meeuwen, een zeer rijk man en lid der Staten-Generaal (*f* 2500), wanneer hij, in het vuur der geestdrift ontstoken, den heer van Rechteren was nagestreefd en afstand had gedaan, ten behoeve van het vaderland, van de *f* 4000 wegens eene commissie voor de zaken der roomsch-katholijke eeredienst, de volstrekt mogelijke-sinecure? totaal: *f* 6500 met de reiskosten.

Mag men niet eenigermate groote oogen opslaan over de sommen van *f* 6000 en *f* 5000, welke aan den heer Falck, als gewezen ambassadeur te Londen, en aan den baron van Zuylen van Nyevelt, als gewezen ambassadeur te Konstantinopel, worden uitgekeerd? Men zou toch mogen vragen of hunne tegenwoordige traktementen hun niet voldoende zijn?

Evenzeens zou men kunnen vragen, op welken grond de gouverneurs van Noord-Braband, Gelderland, Zuid-Holland, Zeeland en Groningen boven hunne jaarwedde, eene toelage genieten van *f* 2000?

Bedenkt men nu, hoe eene bevolking van nog geen 3 millioen zielen, jaarlijks aan dusdanige en andere heeren een millioen vijfmaal honderd duizend een honderd en achttien gulden vijfentertig cent moet betalen, voor bekende en onbekende diensten, die reeds in der tijd goed betaald werden, dan is het niet onnatuurlijk, dat bij den zwaar belasten burger de wensch ontstaat, dat het pensioneren afgeschaft worde, of indien daaraan zoodanige gewigtige bezwaren verbonden zijn dat afschaffing onmogelijk wordt geacht, dan ten minste bij het uitdeelen van pensioenen enz., de krachten der natie beter in het oog worden gehouden en men met minder kwistige hand, en vooral ten striktsten volgens de wet, zal te werk gaan.

Kandidaten voor het Ministerie van Justitie:

1°. *die het niet zyn willen, maar er geschikt voor zyn:* de heeren Mrs. L. C. Luzac, J. Op den Hooff, Schooneveld, Thorbecke;

2°. *die het zyn willen en er geschikt voor zyn:* de heeren Mrs. D. Donker Curtius, S. P. Lipman, J. G. van Nes, van Goltstein;

3°. *die het zyn willen en er niet geschikt voor zyn:* de heeren Mrs. de Jonge van Campens-Nieuwland, van Rappard, Frets, Beelaerts van Blokland, Junius (Brutus) van Hemert;

4°. *die het niet zyn willen en er niet geschikt voor zyn:* — Hun getal is *Legio*.

NB. Zij, die in éene der bovenstaande cathegorien verlangen te worden geplaatst, adresseren zich met *franco*-brieven bij de redactie van deze courant. (*Arnh. C.*)

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 15 Februarij. Sedert den 12 dezer zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Velocitij, F. Moole, Rio Janeiro, koffij; Florida, J. Potter, Charleston, rijst; Isabella, W. R. Davis, Marseille, stukgoederen, Kroonprins Friedrich, P. Gollinsen, Odessa, tarwe; Jupiter, E. Hertogher, Marennes, zout; Salcomb, T. Pescour, Charleston, katoen; Wilberforce, J. Stranach, Londen, stukgoederen en passagiers; Prinses Victoria, T. Jackson, Londen, stukgoederen en passagiers; de Jonge Johanna, P. C. Dillewijns, Londen, stukgoederen; Catharina, C. G. Dreiser, New-York, katoen en rijst.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild:

Mathilda, M. Michaelsen, schors, Grangemouth; The Soho, T. Whitcombe, stukgoederen en passagiers, Londen.

ADVERTENTIEN.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.